

મુલશને બે-નઝીર.

યાને

તરાનએ દીલ-પઝીર જઢીદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

શીયીરોડ-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૫ મા

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણફરવાગત પાસે ચુડીગોળમાં નંબર ૨૭૪૩
યાગા મકાનમાં આવેલા ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. અમરનલાલ બેશીંગલાલએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩

કિંમત

ગુલશને બે-નઝીર.

ફક્ત હમણી નહી હાં તોલિયે દીદાર બયેઠે હેં,
મોહમદ મુસ્તફાકે લાખો આશાકે ઝાર બયેઠે હેં,
દો આલમકી ઉન્હેં હાશીવ મોહીખો સુખ રૂઠ હેં,
ને તેગે અખરયે અહમદસે દીવ અદમાર બયેઠે હેં,
રસુલુલાહકા હે રોઆ જહાંપર ઉસ જગે લીલાહ,
ઉપલે ચલ હમેંબી અય સખી તૈયાર બયેઠે હેં.
દમાગ અપના ન કચુંકર અર્શ આલાપર હમેશા હો,
મયે ઈસ્કે નખીસે રાતદીન શરસાર બયેઠે હેં.
ખરાબર બખ્તવાર ઉન્કે નહીં મુમતાઝ આલમમેં,
ને જનકર દીન્દસે તીબાકે ઝેર અશબાર બયેઠે હેં.

ગમલે-મુનીર.

મહબુસે ખુદાકે તુરે નઝર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર,
હો શાહે નજદકે લખ્તે જબર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
ગુલઝારે છુતુલકે તુમહો શબર, હસનેનકે તુમ હો લખ્તે જબર,
ગલાતકા તુમસે રૌશર ઘર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
તુમહીસે દર લલમે લદુની હો, તસ્દીકે હદીસે મુસન્ની હો;
તુમ અમ્મકા અમ્મી હો સરવાર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર
ખલી લાગ મોહકી સમીર કરેં, કહી ગુલશને ચીસ્તકે ફલ ચુનેં,
શૌકમેં ચુમેં આપકા દર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
નીર અબ હે તુ કહાં, મોહશાન કહાં ઓર તેરી જખાં.
બે સામો સહર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.

આલમ અબદુલ કુદૈસ.

યુ મહકાર આમદી,

એ ખાઝાર આમદી,

યઝાર આમદી,

આમદી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૫૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલશને લે ગઝીર

વિષય ૬૪૬૮:૪

આઈના બરહમ નીહાદી ખુદ બ-ઈઝહાર આમદી.
 નુરે મનસુર અઝ કુઝા, દારે મનસુર અઝ કુઝા,
 ખુદ ઝદી બોગે અનબહક બરે સરે દાર આમદી.
 ગુફત કુલ્સીએ ફકીરે દર ફનાઓ દર બકા,
 ખુદ બે ખુદ બાઝતે ખુદ જાં મર નમુદાર આમદી.

ગીઝલે-મુઅર્રીખ.

યેહી હે મસજીદઅકસા સહેબ તન ઇસ્કો કેહતે હે,
 યુત યુત સાઝ હે યેહી બરહમન ઇસ્કો કેહતે હે.
 હુવા બે ગાશીય અપનેસે, કહો ક્યા હોગા કેહેનેસે,
 યેહી હે શેવઅ આરીફ લઝકપન ઇસ્કો કેહતે હે,
 કહાં કાબેકો બાએગા હેએ કાળા ખાનએ દીલમેં,
 દિલે નાદાં બદકતા હેએ તો બદગન ઇસ્કો કેહતે હે.
 તસવુર મેં કહ ફીસકા પોકાઈ કેહતે કીસ્કો રખ,
 બે દેએ આપ અપનેમેં તો દરશન ઇસ્કો કેહતે હે,
 મુલાઝીમ જીતને મોઅર્રીખ હેં તુમ્હારે દમકે સામીલ હેં,
 મોહી સારે હુવે બદકાર દુશ્મન ઇસ્કો કેહતે હે.

દાદરા-હુમરી.

ખવાબ મોરી નધયા પાર લગા દે,
 પાર લગાદે, પાર લગાદે-ખવાબ.
 નાવ પુરાની નદીયા મહેરી,
 મોરે ખેવૈયા પાર લગાદે-ખવાબ.

હુમરી.

આન પડી દરબાર ખવાબ,
 તોરે વગરમેં તોરે શેહરમેં-આન.

હિંઆસા કેહ શીક્ષન દરવાઝા-નોખત બાબે બહાર-ખવાબ.
 ખવાબકે દરપે શીક્ષ નિવાહિં-તુમહો ગરીબ નવાઝ-ખવાબ.
 સીડી સીડીપે માલન બૈડી-દેત હૈ કુલોશ હાર-ખવાબ.

ગઝલે-હુસન.

દીખલકિ ઝલક અમદકિ પલક દીલ ખુદે ઝમન ક
 તન ચીર ગયો મન છીન લીઓ તુરકે શકા
 તોપર ન કરે હમસે ખતીયાં ફરીઆદે
 તન ફરે જરો મનફરે જરો, દર
 નાલેત ખબર હજુ હુમરી અ
 જર ખાક બચો

મર ઉન ઝાલીમ નર મેહનયાને માહે ન નમુદ યરમન ગુઝરે.
તુમ ગરવા લગત હો ઓરનકે અય સમ્મીરે નાઝુક કમર.

ગઝલે-રાસીખ.

મહે દો હક્તા કરેગા ઝાલીર તુમ્હારે આગે કમાલ આધા,
રૂમે મુનબ્બર કરેગા આખીર ઘટા ઘટાકાર હીલાલ આધા.
પડા હે ખુશ્કી તરીમેં' યે ગુલ શીકાર હો જાઈગે જુઝ વફુલ,
અર્કમેં દુખી હે નીસ્ક કાપુલ પડા હે દરીઆમેં જાલ આધા.
ઝમુર્દો બાલ લુલુઓ તર ઝમીસેં નીકલે ચમક દમક કર,
ગીલા ગીલોરીકા જુસ જગેપર તુમ્હારે મુંહસે ઉમાલ આધા.
કમાલ ખાતીન જમાલ સુરી ખમાન રાસીખ કરો ઝર્રી.
ગુઝર ગપ ગરએ રાત પુરી હુવા નહીં અર્ક હાલ આધા.

ગઝલે-અહદ.

ખાનએ દીલમેં દર હે ક્યા અમ મહેલીકા આ જાનેમેં,
તેરા હી જલવા હયે દીખલાતા મસજુદ ઓર મુતખાનેમેં,
ચાર જહતમેં તુહી હે ઝાલીર દેખું જો દીલકી નઝરેસે.
જંગલમેં યા કાહમેં દેખું બસ્તી યા વીરાનેમેં,
તનમન કો જખ વાર દીયા ઓર આલમકો જખ તીઆગ દીયા,
પીર કાઢ મુસ્કીલ અયસી નહીં હે જો તેરે મીલ જાનેમેં.
નહનો અકરખ કેહની દીયાહે જુસ્કા નહીં અર્ક હાલ આધા.
ગાશીલ હસે ક્યું હુડે હે તુ બસ્તી ઓર વીરાનેમેં.
અયશા નશા હો નઝરેમેં હમ દેખેં તુઝકો લાખોમેં,
ભરદે તુ સાકી અયસી મય કો આંખોકે પયમાનોમેં.
મસ્ત બના શરસાર હુવા હર બેદોસે હુશીયાર હુવા,
બુલા દીયા દોનોં આલમકો તુને એક પયમાનેમેં,
અહદ હે તાલીખ રહમતકા સરમસ્ત બનાહે વહદતકા,
જુરઆ પીલકા દિલ્હતકા હું સાએલ તેરે મય ખાનેમેં,

ગઝલ.

ખત્તા હોગા દિલે દીવાના તુરબતમેં,
ઓ શાહકા પરવાના તુરબતમેં,
ગએ મદીના યાદ આએગા,
દીવાના તુરબતમેં.
અંવાઇ હે,
શાના તુરબતમેં.

કરૂંગા હિસ ધડીમેં સિજદયે યુકરાના તુરખતમેં,
તો સુનકર વોહ બ સૌકે દિલ રસુલે જિન્નો આદમપર,
પડહેંગી હિસ ધડી-સલવાતે જે તાબાના તુરખતમેં,
રેખતી.

અબ તો જાહંગી મદીનેકા મેં જોગન બનકર,
છરકે અહમદમેં ફરિંગી મેં બિરોગન બનકર.
ખાક હો સરપે મજા ખાલ હોં સરકે બિખરે,
હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
ન તો મેં કાઅબે ગધ ઔર ન મદીને પોહચી.
રેહ ગધ હિંદમેં કમખખત મેં પાપન બનકર,
અબ સખા ગીર્દ મદીનેકી ઉગકર લા દે,
મેસી ઇન આંખોમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર.
મુજકો જાને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
મૌત કયું પીછે પડી દે મેરી બચસન બનકર.
મરને દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાબિંદ,
હાથ કુછલી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
હોકે સો ખાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નખી,
હાર ફલોકા અહાહિંગી મેં માલન બનકર.
નકશ અહમદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
કલ કયામતકા યે કામ આયેગા જૈશન બનકર.

ગઝલ.

જોશે જાનુમે રાત દિન સખસે રહા અલગ અલગ,
મેં હું જુદા અલગ અલગ લોક જુદા અલગ અલગ,
મેંને બલાએ લેનેકો હાથ બડહાયા જખ ઉધર,
મુંહકો ફિરાકે ચારને મુજસે કહા અલગ અલગ.
શઆ જલાને આએ હેં આજ વોહ મેરી કલ્પર,
અલીયો ખુદાકે વારતે બાદે સખા અલગ.
ખાક હો જાંદગી લલા તેરે મરીઝે ઇસ્કકી,
મેં હું દવાસે દુર દુર મુજસે દવા અલગ અલગ.
અબસા મેં કમનસીખ હું હિજમં ગર ઉઠાઉં હાથ,
ખાબે કુસુલસે ચહે મેરી દુઆ અલગ અલગ.

ગઝલ.

સહત શખે ફિસક ન પાહ તમામ રાત,
પેહેલું થા ઔ હરદે જુદાત તમામ ગા-

કરતા ગિલા બિલાસમે' ક્યા દરદે ઇરકકા,
 એક બાતબી તો યાદ ન આઈ તમામ રાત.
 ગોસા જો લે ગિયા તો વોહ શરમાએ ઇસકદર,
 તો સુખલ દિર ન આપ્ય મિલાઈ તમામ રાત.
 આદતમે' જનન શમ્મેકી થી શામે વસ્ત્રસે,
 મેને જલાઈ ઉસને બુઝાઈ તમામ રાત.
 ઠેહરી ન ઉરકે લુરનકે આજે કિસી તરેહ,
 ઉઃ ઉઠકે મૈને શમ્મે જલાઈ તમામ રાત.

ગઝલ.

હસ રંગીલેને જો લાથામે' લગાઈ મેંહદી,
 કૌનસે બાગમે' બતલાઓ મંગાઈ મેંહદી.
 અશંદ ગુલગુસે તારો તાજા લુખા થા વોહ દરખ્ત,
 બિરકી ડાલીસે સજન તુમને મંગાઈ મેંહદી.
 ઉરકે ઉનનાખ દિયા દરતે હિનાઈકે તઈ.
 તુમને લાથાંપે અલ માહ જળકે રચાઈ મેંહદી.
 ઉઃ ગયા દેખતેદી રંગ સફકકા નાગાહ,
 એક જગ અપને જો લાથાંકી દિખાઈ મેંહદી.
 લાથમે' સુરખી ન સમજે કોઈ આકિલ ઇસ્કકો,
 ખુન આશીફી હે લાથાંમે' લગાઈ મેંહદી.

ગઝલે અહમદશાહ.

મદખુમે ખુદા શહે બિન્નો બશર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર,
 અલતાફે કરમકી કાળે નઝર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.
 મેરી કિશ્તી લાંવરમે' આનપડી, યા ગૌસ હે આપકી શાન ગડી,
 કંને પાર લાંવરસે કિનારેપર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.
 જો મેરે પએ આઝાર રહે, વોહ હાંમેશા જલ્લીલા ખ્યાર રહે,
 દુસ્મન હો મેરે સખ ઝેરો અખર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.
 તુમ બેશકે હકકે ખારે હો, અહમદ વ અલીકે દુવારે હો,
 મૈં આપકો છોડકે જાઈ કિધર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.
 શિકલે મોહમ્મદ શાને અલી, મદખુમે ખુદા સરતાજે વલી,
 મુશકિલમે' પકા હું લીજે અખર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.
 બગદાદમે' મુજકો ખુલા લેના, વોહ જમાલ ખુદારા દિખા દેના,
 અબ્બ હિંદમે' હોગા ન મેરા ગુનારા, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.
 અહમદશાહ ગર તુ આહે લલા, કર ગૌસકે નામકો વિઈ સદા,
 આરો પહોર, યા સૈયેદના અબ્બુલ કાદિર.

ગઝલ—કાઠી.

તુમ વાકિફે રાઝે ખશી વ જલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
કરો પુરી યેહ મેરી મુરાદે દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
યેહ છતને વલી હૈ અમ્મખમે, તુમ પેશવા હાદી હો સગડે,
હે નાયેમ આપકે હાલ અલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો, ઓર નગીકે દુલારે હો,
હો ખવાજયે હિંદકે જનો દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
મેરી કિસ્તી લાંતેરમેં આન ફસી, નહી આસથી મુઝકો ખતનદી.
લિયા નામ તેરા મુસ્કિલ યેહ ટવી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
લિલાહ કરમ કર જલ્યા દીખા, યાઝીકો નહીં તરસા,
આયા હું પયે હાજત તલખી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી

ગઝલ.

અફસાસ હરકે ઝાલિમ તન મન જલા રહા હૈ,
કયા દિજ ઉસ સનમકા હમકો સતા રહા હૈ.
અપની કહું મેં કિસે સુનતાં નહી હૈ કાદ,
બં કાજ હૈ દિલમેં અપને યારો રામા રહા હૈ,
ધાયલ હુવા હું ઉરકે ધુંધટકી જટપટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દિખા રહા હૈ,
મરતે હે હમ તો ઉનેપે લેકિન વોહ યાર હમસે,
કયા જાને કિસ ખતા પર મુખકા છુપા છુપા રહા હૈ,
અપની તો યેહ સદા હે હર વક્ત રખમે અરની,
આવાઝે લન તરાની હમકો સુના રહા હૈ.
ફરમાયા નહનો અકરમ હરખપે હે વોહ મોહકમ,
કયા ખુશ ખુશ સદા હે હમકો સુના રહા હૈ.
મીરાં શાહ સર કે બલ તુ ચલ યાર પીરાં કલયર,
ફરમાને ગન્જે મખશી સા બિર લુટા રહા હૈ.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાએદા કરકે પીયા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા
વોહ મેહેરકી અબિયાં ફેર લીની હરદમકા આના છોડ દીયા,
જરા દરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વાઈ સગ તન મન,
તેરે ઇશકમેં ખાયા સારા જોખન મેયને અપના ખીગાના છોડ દીયા.
ઇસ આહસે પેપેલે નેહ લગા ઓર મનકા મેરે ફેર લીયા,
અયસે બસે કિસ દેશમેં જા જો ઇસ દેશકા આના છોડ દીયા

બાંધે એરી સખી અજમેરકા ચલ જહાં અપને પીયાકા બાસા હે,
પીયા બીના કબુ ભાવત ના મેંને દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે—કાઝી.

દમ બદમ અર્શસે આતી હે સદા આજકી રાત,
દેખાં વાહ આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આંકે જિજરીલ લગે કેહને કે ધલીયે હઝરત,
આપકે દીલકા શબદા હે ખુદા આજકી રાત.
સખ નામી કેહને લગે અપની ઝુકાદે ગરદન,
મિલને અલાદસે ચલે સાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાને કે કયા ચાહિએ મેરે મહબુબ,
મેલે સખ તુમપે ખુદાઇ હે દિદા આજકી રાત.
હુરા ગિલમાનો મલક ઔર સખી જુન્નો બસર,
દમ બદમ પડહતે હે સખ સલ્વેઅલા આજકી રાત.
કાઝી મેહબુબત હે કયું હાથસે તું ખોતા હે.
હોગી મકનબુલ જો માંગેયા ફુઆ આજકી રાત.

ગઝલ.

ઠોકરસે મેરી કબકા કિસને મિટા દિયા,
કિસને લહરમેં મેરા કલેજ દિલા દિયા.
દોબી હમારી કબ તો સુઝી અદા વ નાઝ,
ઠોકર લગા લગાકે નશાં તક મિટા દિયા.
કયુંકર મિલેગા બાદે ફના અબ મેરા નશાં,
નામ અપના જિંદગાનીમેં હમને મિટા દિયા,
રાના થા ઉસ્કા લાશપે ખાલી ન મકસે,
સખ રંજ આંસુઓકે બહારસે બદા દિયા,
જોગન જો બનકે મેરે જનાઝેપે મોલે બાલ,
માતમમે મેરી બિગડી હુદકા બના દિયા.
પુછા જો ઉસ પરીસં કે મરતાં હે તુમપે કોન,
નામ ઉસને સર ઝુદાકે હમારા બતા દિયા.
અય ઇશક દેખ હમબી હેં કિસ દીલકે આદમી,
મેહસા બનાકે ગમકા કલેજ ખિલા દિયા.
અય આતિસે ફિરાક કિયા તુને કયા ગઝબ,
જન્નત હમારા બર ઉસે દોઝખ બના દિયા.

ગઝલ.

ન કિયા ઝુખ્દ ગયા છોડકે ખીસમીલ કાતિલ,

दहने अज्जम पुकारा किया कतिख कतिख,
 दस्ते नाजुकरी नज्जक नो सिपरने दृष्ठी,
 अयमी सीमटी के जूथेलीका बना निख कतिख,
 छमे आता हे तेरी तेगका दिल्मे रप्प लुं,
 अयसी लयेलीका गेली यादिये महमिल कतिख.
 डेर दी भरदने छिशाकपे मकनअमें छुरी,
 रकसे भीसमिलहीके काप्पील हे येह मेहदिल कातीख,
 सप्त नं हुं मेरी गरदनपे छुरी इराकर.
 तेज करनं के लिये पुष्प हे येह सिल कतिख.
 पादे मुरदनली वस्ती शौके शहादत हे वजीर,
 दहने अज्जसे कहते हैं के कतिख कतिख.

गजले—काजी.

हमारे सरवरे आलमका इतया काध क्या नानं ?
 जुदासे मिलना आहे तो मोहम्मदका जुदा नाने.
 भरज कप्य जाता हे मेरा दवासे छन तपीओंदी,
 हमारे दर्दकी दार मोहम्मद मुस्तफा नाने,
 मोहम्मदका जुदा नाने जुदाका मुस्तफा नाने.
 कहे छिस रम्झका बोली नो सर तनसे जुदा नानं
 तमना हे न जगतकी न ज्वाहिरा दुरो गिलमांदी.
 तमना दिल् हमारेकी तपीमे डिअरिया नाने.
 वोह कप्य पता है नेहों का नं काजी दुधमें दुप्पा हे,
 जुदासे जात अहमदकी अजर काध जुदा नाने.

गजल.

छतेछ जप्य न निहाली काध हसरत मेरी,
 आज लिपटाते हो कथुं सीनेसे मैयत मेरी,
 आप जेठेही रहे गुनका कजाने मारा,
 हसरत तुमसे रहेगी येह शिकायत मेरी.
 सरके पेहेले वोह अमां काट लिया करते है,
 तो जुदासे न करे नके शिकायत मेरी.
 हथमें तुजसा जहाकार जुदासा मुनसिह,
 दिलासा छनसाह तपल और शहादत मेरी.
 हाथ किस नाअमे वोह पुल अउमाने
 अह्लाह अह्लाह

હિન્દે કુચસે જનાજા ન હોયમે અહ્યાપ,
મેં ન હોંગા જે નિકલેગી ન હજરત મેરી.

ગઝલ.

તોળ્યા હે કે હમ ઇસ્ક બુતોંકા ન કરેંગે
આહ કરતે હે જો અપ ન ક્રિયા યા ન કરેંગે,
અદિશએ મિઝગામેં અગર ખુને ક્રિયા જોશ,
નશતરસે ઈલાજે દિલે દિવાના કરેંગે.
રખ લેવેંગે પથર કગર ઈન સંગ દિલો કો,
જાતીસે લગાનેકી તમન્ના ન કરેંગે.
અય હજરતે મોમિન વ મુસતમાન કબી હમ,
ભુલેરોબી અપ જુક બુતોંકા ન કરેંગે
લેકિન જે બુતોને કબી ગર આપસે કી ગાન,
ફિર આગહી ફરમાઈએ કયા કયા ન કરેંગે.

ગઝલ.

દરએમેં કૌન હે દાઅમેમેં ગુજર કિન્કા હે,
ચારકા ધર વોહ અગર તો ચેહ ધર કીસ્કા હે.
તીરપર તીર લગાઓ તુમ્હેં ડર કિસ્કા હે,
સોના કિસ્કા મેરી જાન જિગર કિસ્કા હે.
ખરદિયાં તનપે લગી સેગ પડી તીરલી ખાયે,
આરઝુમંદે અજલ હું મુજે કર કિસ્કા હે.
નોડતા હે જો કોપ ફલ તો મેહ કરતી હે સદા,
કયા ખબર તુજકા કે ચેર દીલ ચેહ જિગર કિન્કા હે.

ગઝલ.

કલગાહકો જપ ચલે વોહ લેકે ખંજર હાથમેં,
ખુદ બ ખુદ આને લગે આશીક લિયે સર હાથમેં.
અય ફરિશ્તો મેહે ન જાએ મરેસલે અસ્કસે,
યામ લેના કિશતીયે બિશ્મિલકા, લંબર હાથમાં હાથમેં,
આપનેન કર દીયા મગરુર હુસને ચારકા,
હોગા મેહેશરમેં ગિરયામે સિકંદર હાથમેં.
દેખનેસે દિલ ડેહરતા હે હોહા જલ્દી નકાબ,
અ લેના રે ન જાએ ફરને ખંજર હાથમેં.
~ ~ જશ તુમ જેમ્ હો,
~ ~ ~

ਗਲਤ.

ਫੇਰੋਸੇ ਹਮ ਕਰੇ ਦੌਲਤਪੈ ਸਦਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ,
 ਵੇਖੀਏ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਖਵਾਨ ਸੁਭੇ ਕਥਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ.
 ਅਪਨੇ ਅੰਦੋਲਾ ਘਨਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ ਪਲਮੇਂ ਸੁਖਤਾਂ,
 ਸ਼ਾਨ ਵੋਲ ਘੰਡਾ ਨਵਾਜ਼ੀਓ ਦਿਖਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ.
 ਲੁਲ ਯਤਾ ਛੇ ਫਾਖ ਰਾਹ ਘੁਲਾਕਾ ਘੰਡਾ,
 ਮੇਰੇ ਖਵਾਨ ਉਸੇ ਵੋਲ ਰਾਹ ਯਤਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ,
 ਮੇਰੇ ਖਵਾਨਕਾ ਵੋਲ ਫਰਮਾਰ ਹੇ ਅਲਾਹ ਅਲਾਹ,
 ਪਲਮੇਂ ਘਾਹੇ ਨਿਮੇ ਵੋਲ ਸਾਹ ਘਨਾ ਵੇਰੇ ਹੋਂ.

ਗਲਤ—ਕਾਝੀ.

ਹਮ ਸਯੋਕਾ ਓਤ ਓਤ ਮਫੀਨੇਕਾ ਨਾਧੀਓ,
 ਅੱਧੇ ਵੇਰੇ ਰਸੁਲਪੈ ਧੁਨੀ ਰਮਾਧੀਓ.
 ਹਮ ਅਪਨੇ ਨਾਗੇਮੇਂ ਨਹੀ ਖੁਲੇ ਸਮਾਧੀਓ,
 ਨਿਸ ਵੱਧਾ ਸਯੋਕਾ ਰੋਝੇਕਾ ਦੀਦਾਰ ਪਾਧੀਓ,
 ਮਯਨੁੰਡੀ ਤਰਫ ਨਾਸ਼ੇ ਨੁਨੁਮੇ ਫੇਰ ਆਧੀਓ,
 ਆਗੇ ਘਲੇਂਗੇ ਹਮ ਟੁੱਛੇਂ ਪੀਛੇ ਘਲਾ ਘਲਾਧੀਓ.
 ਨਾਅਿਰ ਫੁੱਧ ਹੇ ਓਮਰ ਹਮਾਰੀ ਯੁਨਾਹਮੇਂ,
 ਅੱਘ ਫੇਰੇ ਉਸ ਧਾਰੇ ਕਥਾ ਲੇਕੇ ਨਾਧੀਓ.
 ਯੁਲ ਫਰਮੇਂ ਹੇ ਯਾਗਮੇਂ ਘੁਲ ਘੁਲਾਕਾ ਗੋਰ ਫੇਰ,
 ਫੇਰ ਨਾ ਘੇਲ ਧੁਮ ਹੇ ਫੇ ਵੋਲ ਤਸੀਹੇ ਲਾਧੀਓ.
 ਅਘ ਘੇਵਾਕਾ ਟੁੰ ਕਥੁ ਨਹੀ ਲੇਤਾ ਮੇਰੀ ਅਮਰ,
 ਕਾਝਤਕੇ ਤੇਰੀ ਯੁਲਾਧ ਫੇਰੇ ਸਫੇਰੇ ਭਾਧੀਓ.
 “ ਕਾਝੀਕੀ ” ਘੇਲ ਸਦਾ ਹੇ ਯਥੇ ਰੋਝ ਫੇਰੇਤੋ,
 ਨਾਯਸਾ ਫੇਰੇ ਲੇਕੇ ਨਾਧੀਓ ਪਧਸਾਧੀ ਪਾਂਗੇ.

ਗਲਤ—ਮਹਮੂਦਸ਼ਾਹ.

ਆਕਰ ਟੁਮ੍ਹਾਰੇ ਫਰਮਾਰ ਅਵਨਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ,
 ਮੇਰੀ ਅਘਰ ਲੋ ਖਵਾਨ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਸੋਪਾ ਹੁੰ ਟੁਮ੍ਹਾਰੇ ਧਾਰੇ ਫੁਨ੍ਧਾ ਵ ਫੀਂਕੀ ਕੁਝ,
 ਅੱਘ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਕਥਾ ਹੋ ਘੇਵਾਕਾ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਪਰਫਾ ਭਾਯੋ ਫੇਰੇ ਸੁਖਾਕਾ ਦਿਖਾਯੋ ਖਵਾਨ,
 ਮੇਂ ਫੇਰੇਕੇ ਟੁਮ੍ਹਾਰੇ ਯੁਮਨਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਹੇ ਯਾਨ ਮੇਰੀ ਟੁਮ੍ਹਾਰੇ ਟੁਮ ਰਘਲੇ ਯਾਨ ਮੇਰੀ,
 ਯਾਨ ਮੇਰੀ ਹੋ ਯਾਨ ਅਵਨ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.

મહામુદશાહ મિલા હે એક જામે વશ્લે ખવાળ,
મખમુર મસ્ત મેં અબ એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલ.

ખતા હોવે અતા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી;
કુબુલે હક દોઆ મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
દરે અકદસકા કુતા હું, કમીના હું કહાં જાઉં;
કરો હાજત રવા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
સદા હો ઔજ પર કિસમત, રહું બા રાહનો ઇશરત;
રહે દુર જા મઝા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
લિકારી હું તેરે દરકા, દિલા સદકા તેરે સરકા.
તું અબ કિસમત ખુલા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
નાહું મોહતાજ મેં કિસકા, સદા અઝ ગેબ બે મેહેનત;
મિલે મુજકા ગિઝા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
હુવા તારાજ અબ સરવર, ફિરા મારા બહોત દરદન;
તું અબ બિગડી બના મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
મુઝે અજમેરે શુલબાઓ, રૂપે પુરતુર દિખલાઓ;
ચેહી હે ખસતીબે મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

જાઉ જખસે તુરપે અયસા તો નહીં મેં.
અય નુરે ખુદા હાજરતે મુસા તો નહીં મેં.
જાઉંગા નહીં છોડકે મેં કુએ મદીના,
મનનુંકી તરેહ વેશાબે સહરા તો નહીં મેં,
આશીક હું મેં અલાહકે મહમુબકા અબ સૈખ,
કુછ ઇસમેં ગુનેહગાર ખુદાકા તો નહીં મેં.
અઝબા મુઝે હમરાહ ન લો કાશીલે વાલો,
હે શૌક મેરે સાથ અકલા તો નહીં મેં,

ગઝલ.

તુઝે જખસે દેખા હે અબ સનમ ન તો સખ હે ન કરાર હે,
ઝંડા શકલ અપની દિખા મુઝે કે યે જાન તુજપે નિસાર હે.
પિયા જતમે ઉશ્કૃત જખસે હે ગયા શુલ તખસે ખુદાકા મેં,
મેહ શરાબ કયસી હે સાકિયા કે નર્મ તરેહકા ખુમાર હે.
તેરે હિજમે હું મેં જાં બલબ કરો શાદ વશ્વસે મુજકા અબ,
જાતેસે તુઝે અબ સ અબ તલક વહી આર હે.

મુઝે દિલસે તુંને જુલા દિયા નહીં લેતા મેરી ખખર જરા,
કબી આનકર મેરી લે ખખર મેરા ગમમે સીતા ફિગાર હે.
હે સક્ષીએ રોઝે જાઝા મેરી યેહી દેહના કાઝીમ કે યા ખુદા.
મેરે દિલમે ખૌફ નહીં કરા મેરા વોહી હામીયે સર હે.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુખ જાને
આગાહ હો ઈસસે વોહી જા કાઈ કુખ જાને.
કિસ્સે કહું મૈં અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
તાલિખકી સખ હકીદત મતલખ ખુખ જાને.
સમે તુર જલકે યારો સુરમા બના હૈ દેખો,
ઈસ્કે હુસનકી ખુખી મુસાહી ખુખ જાને
જુરરાક જિસ્કે ખાતિર ફૂલા નહીં સમાયા,
સખ રાઝકી હૈ બાતેં રકરફહી ખુખ જાને.
ખસરારે હકસે આગાહ કાઈ નહીં હુવા હૈ.
કાઝી ખુદાકી ખાતેં અહમદહી ખુખ જાને.

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જખ જાન તનસે નિકલે,
નિકલે તો યા મોહમ્મદ મેરે દહનસે નિકલે
આવેઆ મેરા પ્યારા બજેગી ધુનકી મુરલી
જખ વોહ મેરા સવરીયા જોખનકે બનસે નિકલે,
મેરે મરીઝે દિલકી ઉમ્મીદ હૈ તો યેહ હૈ
અનોપે ઉસ્કો સર હો ઓર જાન તનસે નિકલે.
જખ જાના ફકલે ગુલ હૈ કહીયો ગુલોસે જા કર
હમકો તો હો ગયે હૈં બરસે અમનસ નિકલે.
નિકલે જનાઝા મેરા જખ ચારકી મલીસ
લો કલમએ શહાદત સખકે દહનસે નિકલે
કયા લાયાયા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા કયા.
મે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નિકલે.

ગઝલ.

કરતી હે કલ્લ મુજકો તેજે અદાએ ખવાબ,
હે જાનો દિલ અસીરે જુલફે દુતીએ ખવાબ,
યેહ મેહરો માહ હુવે હૈં સપદાએ રૂમે અનબર,
આલમમે જિસ્કો દેખો વોહ હૈં ફિદાએ ખવાબ.
મકમલકે મોતિયેસે જસ્તા હે અર્ખ દામન.

આના હે બંસપર જળ બહારે અતાએ ખવાળ.
 મેરી વેલી દુઆ હૈ તિરાત તુજસે ચારખ,
 મક્સદ ખર આએ દિલકા મેરા બરાએ ખવાળ.
 દસકંદરો ફરીદું કે દરપે જાએ કયું હમ,
 કારી હે આગતાને દોલત સરાએ ખવાળ,
 હો પુરકી તજલી ખાદેર કલામ ખેશક.
 ગર રૂપે પુર જિયાસે પરદા ઉઠાએ ખવાળ.

ગઝલ.

પુરકતસે મુખ્તીલા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 બક્ષાહ તકપ રહા હું ખવાળ ઇધર નો દેખો,
 મુશકિલ કુશાઈ કોને હાજત રવાઈ કોને,
 સો જાનમે ફિદા હું ખવાળ ઇધર ઇધર નો દેખો.
 ખવાળ મોહને ચિસ્તી લિલાહ બચાવા કિસ્તી,
 તુશાનમે ફંસા હું ખવાળ ઇધરતો દેખો.
 અજમેરમે ખુલા લો રોઝા મુજે દિખા દો,
 ઉલફતમે મર મિટા હું ખવાળ ઇધર લો દેખો,
 કહીયે મેરી ખતાબી સુનલે નહીં ઇરાબી,
 હરદમ પુકારતા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 ચાહે બનાઓ મુજકા ચાહે બિગાડો મુજકા,
 બરદા મેં હો ચુકા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
 જાએ નિશાત કીસ જા બિન તોરે મેરે આકા,
 ખેશક હુ ખેનવા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો.

ગઝલ.

જલકે ચળગુંસે જો વોહ આરિએ ઝેખા નીકલે,
 અરેની કેહતે હુવે કબ્રસે મુસા ત્રીકલે,
 આદમી પેહલે મોહખ્ખતમે બિગડેલ તો બને,
 જળ મિલે ખાકમેં દાના તો શિશુકા નીકલે.
 અય સનમ હું નીકાલેજે તુજે લાખોમેં,
 મજમએ હથમેં હમલી જો કહી આ નીકલે.
 દિલ તો લેતે હો મેરા દમ લો દુઠા ફુટા,
 ફિર ન ફેરજે જો પીછાકા બખેડા નીકલે.
 હમને ફયલાઈ હે મહા ઇશક મોહખ્ખતકી દુખા,
 જા ખુદા કાઈ ખરીદાર ઇધર આ નીકલે.

ਗਝਲ.

ਟੁਕ ਖੁਰੇਛੇ ਉਠਾਏ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਮੁਖਯਾ ਮੁਝੇ ਦਿਖਾਏ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਧੋਹ ਟੁਕਸੇ ਖਲਵੀਯਾ ਹੋ ਲੁਕਤਕ ਰਸਾਖ ਹੋਵੇ,
 ਧੋਹ ਰਾਹ ਟੁ ਘਟਾ ਦੇ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਧੋਹ ਅੱਝੇ ਦਸਤ ਘਸਤਾ ਤੇਰੀ ਜਨਾਘਮੇਂ ਹੋ,
 ਲੁਕਸੇ ਮੁਝੇ ਮਿਲਾਏ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਅਯਮੇਰੇਛੇ ਘੋ ਘਸੈਯਾ ਜਮੇ ਕੁਨਾ ਪਿਲਾਏਰ,
 ਮੇਰੀ ਖੁਦੀ ਮਿਟਾ ਦੇ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਫੇਲਤਾ ਹੋ ਦਰ ਧੜੀ ਧੋਹ ਘੰਢਾ ਅਰੀਯ ਤੇਰਾ,
 ਘਿਗੜੀ ਮੇਰੀ ਘਨਾ ਦੇ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ.

ਗਝਲ.

ਖੁਰਕਤਮੇਂ ਮੇਰੀ ਤਨਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਦਿਲਮੇਂ ਹੋ ਕਰਾ ਵਸਲਕਾ ਅਰਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਘਿਲਾਵੇ ਹੋ ਅਮਧਾਰਕਾ ਧੋਹਲੁਮੇਂ ਧੋਹ ਅਪਨੇ,
 ਫੇਲਤਾ ਕਈ ਅਮਧਾਰਕਾ ਧੋਹ ਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਵਾਅਦਾ ਹੋ ਸਨਮ ਆਯਕਾ ਮਤ ਨਾਮ ਦੇ ਕਲਕਲ,
 ਕਲਤਕ ਧੋਹ ਘਿਮਕ ਵਸਲਕਾ ਸਾਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਘੇ ਵਸਲ ਤੇਰੇ ਦਰਸੇ ਨਹੀਂ ਘਨੇਕਾ ਜਾਨਾ,
 ਗਰ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਏ ਮੁਮਰ ਆਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਕੁਸ਼ ਵਾਸਤੇ ਖੁਤ ਦੇਖਤੇਈ ਆਮ ਹੋਂ ਜਾਏ,
 ਆਖਿਦੇਛੇ ਧੋਹ ਡਰ ਹੋ ਕਈ ਚਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਮੁਝਰੀਮ ਫੁੰ ਮੇਂ ਕਾਜੀ, ਕਲਾ ਕੁਝ ਸਾਮਨੇ ਜਾਏ,
 ਫੁਲਯਾ ਧੋਹ ਮੇਰਾ ਦੇਖਏ ਧੋਹਯਾਨ ਨ ਜਾਏ.

ਸੋਅਰ.

ਦਿਲਕੇ ਲੇਨੇਛੇ ਲਿਖੇ ਲਾਟੀਥੀ ਆਪਿ ਉਸ ਸੋਘੜੀ,
 ਜਘ ਦੇ ਉਰਨੇ ਲੇ ਲਿਖਾ ਦਿਲ ਫਿਰ ਲਡਾਛੇ ਕਯਾ ਰਹੀ.

ਗਝਲ.

ਕਮ ਅਲੀ ਆਏ ਸੁਆ ਕਯਾ ਕਿਸੀ ਮਰਤਾਨੇਸੇ,
 ਖੁਮਤੀ ਆਯ ਅਲੀ ਆਤੀ ਹੋ ਮਧਆਨੇਸੇ,
 ਫਿਕ ਹੋ ਦੋਸਤਕਾ ਆਫਵਾਲ ਸੁਨਾਓ ਕਥੁੰ ਕਰ,
 ਫੁਛੇ ਹੋਤਾ ਹੋ ਕਲੇਯ ਮੇਰਾ ਅਫਸਾਨੇਸੇ,
 ਨਿਗਾਏ ਮਰਤ ਤੇਰੀ ਮਿਰਕੀ ਪੜੀ ਫੀਲਪੇ ਮੇਰੇ,

लज्जाजले पा न संभाषी भक्त मस्तानेसे.
 पुं जहाजी हे असण दिव मेरे कवके बाद,
 आण हुमा कीजये क्या दायेंत धनरानेसे,
 वसह्ये परलकी तकरारने हमको मारा,
 ईससा पुण हुवा जातके जउह जनेसे.
 जेक यिहलुमें जहोत दाम जहेक उठे थे,
 आण सुनते हें निकाले जये भयजानेसे.

जजल.

इहो राहे अहममें मेरा तन बाद आया.
 हस्ते गुरजतमें मुसाहिरहा वतन बाद आया.
 आ गया मेरे जनाजेपे जे वोह होशरणा.
 कर युके दहत तो मारोहा कइन बाद आया.
 तजकरा यशममे कोसरका जे आदिहने किया,
 अपने मुसुइका मुजे आहे जकन बाद आया.
 हर जंहर हिरके दिला धरकी हमें कर हुअ,
 राहे गुरजतमें जे जुले तो वतन बाद आया.
 पुमके दुठडे किने सीशेहा किया थिकवा मुर,
 तोउ पयमाने जे चोह अहहे शिकन बाद आया.
 तेरे मुंहपे जे रभा जयेर सिमाह शामने मुंह,
 मुजको अय रशके कभर बांद गहन बाद आया.

जजले-काजी.

हरपर पडा रहुंगा, आहे जेलो या न जेलो.
 देणा जुम्हे करंगा, आहे जेलो या न जेलो.
 कुया व गली धर धर, हे देण लेना तुमको,
 जहनाम तो करंगा आहे जेलो या न जेलो.
 धुरहीसे तुम जे आहे हरवाण छोड जह,
 भरकरबी ना हटुंगा आहे जेलो या न जेलो.
 लाजो सितम सहंगा में घरकमें तुमारे,
 शिकवा नहीं करंगा आहे जेलो या न जेलो,
 दिला जन ज्यार धमां तुमपर करंगा कुरणां,
 वाज्जेदा वहा करंगा आहे जेलो या न जेलो.
 काजी येहनीके कइनी सुरत जना इडीरी,
 हर हर सदा करंगा आहे जेलो या न जेलो.

ગઝલ.

દિખાઓ એક નજર જલ્વા મોઘનુદીન અજમેરી,
 મેં એક સુઘતસે હું ચઢ્યા મોઘનુદીન અજમેરી
 તેરે એલદાતસે ખવાળાં હિસે ખોડે કયામત ક્યા ?
 જો ખાદિમ હો તેરે દરકા મોઘનુદીન અજમેરી.
 તેરે દરખારમેં હાજિર હેં સખ બંદાહી રેહ જાવ,
 તાઅન્બુખ હે મેરે મૌલા મોઘનુદીન અજમેરી.
 યમાનાંસે ગરજ હે ઔર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ.
 તુમ્હારા હું મેં મતવાલા મોઘનુદીન અજમેરી
 જો દૌલતપે ઈસ મઝહરે આસીકા બહોત જલ્દી,
 સુલા લીજો ખુદારા વા, મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

હુકાયા સરકા હે કીજો સખ સુનો તો સહી.
 હુમ હે મુજસેહી સારી ખતા સુનો તો સહી.
 કાઠબી ગવરકી ઈસ્મેં ખતા નહીં હયગી,
 ગુનાહમેં હું અકલા ફંસા સુનો તો સહી.
 કિયા હે ઈસ્કને દીવાના મુજકો અય સાહેબ,
 ઈસીમેં આવગી મેરી કઝા સુનો તો સહી.
 અમ ચે જાન મોહખતમે જાએ તો બહેતર.
 ન દીલમેં ફિક હે મેરે જરા સુનો તો સહી.
 ખુદા વોહ સખકા હે સુશકિસ કુશા સુનો તો સહી,
 નહીં તો મોતકે આઝોશમેં મિલે આરામ,
 જુદાઈમેં નહીં જના બલા સુનો તો સહી.

ગઝલ.

દિલકો કબી પલકોસે શિકાયત નહીં હોતી,
 સુખતે હેં વોહ કટિ કે અછીયત નહીં હોતી.
 યુસુફ જો કરે રશક તુમ્હારા તો બજા હે,
 હર શખ્સકે હિસ્સેમેં યેહ દૌલત નહીં હોતી.
 અલ્લાહ ન દે રોગ મોહખતકા કિસીકો,
 ઇસાબી અગર આએ તો સેહત નહીં હોતી.
 તકરીરમેં લખ સુખ હુવે જાતે હેં ઉસ્કે,
 ક્યા ખાત હે ઉસ્કી વેહ નઝાકત નહીં હોતી.
 હર રોઝ સુજે દામકે ખાનેકા મઝા હેં

જરતા નહીં જીસતોર તખીઅત નહીં દોલી,
અય બહર નર્મ બાત નહીં છોડા સંભાલો,
માઅશુક્કસે અપને કબી ફરકત નહીં દોલી.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જાનમે દિદા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો,
કુશાન હો ચુકા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરી ગલીમેં આવા તેરે ઇસ્કને સંતાયા,
મદનામ હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરી ઇસ્કકી કટારી લાગી જીઅરપે કારી,
જખમી મેં હો ચુકા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરે મલેકા મજરા મેરે મલેમેં ઠહરા,
મલે હાર હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
શિખલીને હુલ મારા મનસુર જા પુકારા,
ચુલીપે અડહ રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
મુરદોકા જિદા કરેકે દમ કુમ બે છગ્ની પડહકે,
મુજરીમ મેં હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
આરાયલા હવે સરપર પોંહયા મેં દરપે મરકર,
બલહર હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.

ગઝલ.

દાએ જુનુને કિયે સામાં નયે નયે,
ફરકતમેં ઉસ્કી જાને બીયાબાં નયે નયે.
સૌદાએ કુલ્દ જખસે હુવા હે મુઝે સનમ,
મેં દેખતા હું ખાબે પરેશાં નયે નયે.
અખ તો જુનુકા હાલ મેહ પોંહયા હે નાસેહા,
હોતે હેં ચાક રોઝ ગિરેબાં નયે નયે.
ખનતી નહીં હે કાદબી તદખીર વસ્લકી,
હરચંદ રોજ કરતા હું સામાં નયે નયે.
મરવક તુમહારે આને નહીં દેતે હેં મુજે,
ખિહાઓ ખુબ અપને દરબાં નયે નયે.
ફરકતમેં તેરી હમકા મેહ હાસિલ હુવા સનમ,
પયદા હુવે હેં જાનકે ખાહાં નયે નયે.
બે સરખતે વિશાલકે હાસિલ નહીં શીકા,
આલમ અમરમે લાખ હો દરમાં નયે નયે.

